

PROYECTO NORMY TECHNICZNEJ DOTYCZĄCEJ PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ SUSZONYCH OWADÓW KOSZENILI NA WYSPACH KANARYJSKICH

Mając na uwadze, że:

- (1) Hodowla koszenili na archipelagu Wysp Kanaryjskich ma historię sięgającą prawie 195 lat. Polega ona na naturalnym suszeniu dorosłych samic owadów hemipteranowych z rodziny Coccidae (tradycyjnie znanych jako koszenila) po ich zebraniu z miąższu opuncji figowej (*Opuntia ficus indica*).
- (2) Koszenila żywi się rośliną żywicielską (*Opuntia ficus indica*, klasyfikowaną również jako *Opuntia maxima*, *Opuntia tormentosa*), wprowadzoną na Wyspy Kanaryjskie przed XIX wiekiem i naturalizowaną na wszystkich wyspach ze względu na jej wartość rolniczą dla hodowli tych owadów.
- (3) Obecnie istnieją ramy regulacyjne dotyczące produkcji suszonej koszenili:
 - Stanowi to część definicji surowego produktu pochodzenia zwierzęcego. Definicja ta zawarta jest w JEDNOLITYM DOKUMENCIE „COCHINILLA DE CANARIAS” (Koszenila z Wysp Kanaryjskich) nr UE: ES-PDO-0005-01302 - 22.01.2015 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012.
 - Istnieje ROZPORZĄDZENIE z dnia 16 września 2013 r. zatwierdzające normę jakości dla suszonej koszenili w odniesieniu do stosowania znaku graficznego regionów najbardziej oddalonych.
 - Zawiera ono zestaw specyfikacji jako chroniona nazwa pochodzenia (ChNP) „Cochinilla de Canarias” (Koszenila z Wysp Kanaryjskich).
 - W rozporządzeniu Komisji (UE) 2018/1472 z dnia 28 września 2018 r. zmieniającym załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do dodatku E120 (koszenila, kwas karminowy, karminy) ustanowiono włączenie koszenili jako dozwolonego dodatku do żywności do stosowania w żywności oraz określono warunki jego stosowania.
- (4) Ponadto w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 nie

określono wymogów dotyczących produkcji ekologicznej owadów ani szczególnego przypadku koszenili z Wysp Kanaryjskich. Ponadto art. 20 stanowi, że w przypadku, gdy nie zostaną przyjęte dodatkowe przepisy ogólne dotyczące innych hodowanych gatunków zwierząt, innych niż te uregulowane w załączniku II część II pkt 1.9, zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. e), państwa członkowskie mogą stosować szczegółowe przepisy dotyczące produkcji w odniesieniu do określonych gatunków zwierząt lub grup gatunków w odniesieniu do elementów, do których mają odnosić się środki, o których mowa w lit. a), b) i c), pod warunkiem że takie przepisy krajowe są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i nie zakazują, nie ograniczają ani nie uniemożliwiają wprowadzania do obrotu produktów uzyskanych poza ich terytorium i zgodnych z niniejszym rozporządzeniem.

PROYECTO NORMA TÉCNICA DOTYCZĄCEJ PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ SUSZONYCH OWADÓW KOSZENILI NA WYSPACH KANARYJSKICH

SPIS TREŚCI

- A. ZAKRES STOSOWANIA**
- B. WYMOGI PRODUKCJI ORGANICZNEJ**
 - B.1. DLA ZAKŁADÓW PRZETWÓRCZYCH**
 - B.2. DLA PLANTACJI OPUNCJI FIGOWEJ**
 - B.3. W ZAKRESIE PRODUKTÓW: KOSZENILA**
- C. WYMOGI DOTYCZĄCE EKOLOGICZNEJ PRODUKCJI KOSZENILI**
 - C.1. CZĘŚĆ OGÓLNA**
 - C.2. KONWERSJA**
 - C.3. POCHODZENIE ZWIERZĄT**
 - C.4. KARMIENIE ZWIERZĄT**
 - C.5. METODY CHOWU I HODOWLI**
 - C.6. DODROSTAN ZWIERZĄT**
 - C.7. PRZETWARZANIE I KOMERCJALIZACJA**
 - C.8. IDENTYFIKACJA I ŚLEDZENIE**

A. ZAKRES STOSOWANIA

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do suszonej koszenili wytwarzanej na terytorium Wspólnoty Autonomicznej Wysp Kanaryjskich, pozyskiwanej z miąższu opuncji figowej (*Opuntia ficus indica*) i pochodzącej z zakładów przetwórstwa suszonej koszenili zlokalizowanych na Wyspach Kanaryjskich, które zamierzają używać oznaczenia „produkcja ekologiczna”.

Suszona koszenila jest definiowana jako surowiec pochodzenia zwierzęcego pozyskiwany na Wyspach Kanaryjskich w wyniku naturalnego suszenia dorosłych samic owadów z rodziny Coccidae (*Dactylopius coccus*) (tradycyjnie znanych jako koszenila), po zebraniu ich z kolczastych liści opuncji figowej (*Opuntia ficus-indica* spp).

B. WYMOGI PRODUKCJI ORGANICZNEJ

B.1. DLA ZAKŁADÓW PRZETWÓRCZYCH

Zakłady przetwórcze, które produkują koszenilę suszoną i chcą stosować logo produkcji ekologicznej, muszą spełniać następujące wymogi:

- a. Muszą one znajdować się we Wspólnocie Autonomicznej Wysp Kanaryjskich.
- b. Muszą poświęcać swoją działalność na produkcję suszonej koszenili, dokonując jej pakowania wyłącznie we wspomnianych centrach pakowania znajdujących się na Wyspach Kanaryjskich, zatwierdzonych do tej działalności przez Instytut Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych Wysp Kanaryjskich (zwany dalej „ICCA”).
- c. Muszą być zarejestrowane jako producenci w rejestrze podmiotów prowadzących rolnictwo ekologiczne, certyfikowanym przez ICCA.

B.2. DLA PLANTACJI OPUNCJI FIGOWEJ

Gospodarstwa produkujące opuncję figową przeznaczone do ekologicznej produkcji koszenili na Wyspach Kanaryjskich muszą spełniać następujące wymogi:

- a. Muszą one znajdować się we Wspólnocie Autonomicznej Wysp Kanaryjskich.
- b. Muszą poświęcać swoją działalność uprawie opuncji figowej (*Opuntia ficus-indica*) w celu produkcji organicznej koszenili, w gospodarstwach rolnych uprawnionych do tej działalności przez ICCA.
- c. Muszą posiadać certyfikat ICCA potwierdzający, że są producentami ekologicznych roślin.

B.3. W ZAKRESIE PRODUKTÓW: KOSZENILA

Aby suszona koszenila mogła być wprowadzana do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej, zwierzęta musiały być hodowane zgodnie z

ogólnymi zasadami i regułami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2018/848 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 oraz we wszystkich późniejszych rozporządzeniach uzupełniających i zmieniających je, a także zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w niniejszej normie.

C. WYMOGI DOTYCZĄCE EKOLOGICZNEJ PRODUKCJI KOSZENILI

C.1. CZĘŚĆ OGÓLNA

- 1.1. Jedynie koszenila pochodząca wyłącznie z gospodarstw ekologicznych może być sprzedawana jako produkt ekologiczny.
- 1.2. Jednoczesna produkcja zwierząt gospodarskich ekologicznych i nieekologicznych w tym samym gospodarstwie musi być zgodna z przepisami art. 9 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2018/848, a produkcja zarówno konwencjonalnych, jak i ekologicznych koszenili w tym samym gospodarstwie jest zabroniona.

C.2. KONWERSJA

2.1. Przekształcenie gruntów związanych z hodowlą koszenili. Cała powierzchnia jednostki przeznaczona do karmienia zwierząt musi być zgodna z normami rolnictwa ekologicznego w okresie przejściowym określonym w pkt 1.7 części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848 oraz w art. 10 tego samego rozporządzenia.

2.2. Konwersja koszenili
Wszelkie nieekologiczne koszenile wprowadzane do gospodarstwa ekologicznego muszą przejść co najmniej trzymiesięczny okres konwersji w tym gospodarstwie i muszą być wyraźnie zidentyfikowane. W tym czasie należy przestrzegać norm produkcji ekologicznej, a wszelkie działania będą rejestrowane w dzienniku czynności. W przypadku, gdy zwierzęta ekologiczne współistnieją w tym samym gospodarstwie ze zwierzętami przechodzącymi okres konwersji, te ostatnie muszą być oznaczone, aby zapewnić, że zostaną poddane ubojowi dopiero po zakończeniu okresu konwersji.

C.3. POCHODZENIE ZWIERZĄT

- 3.1. Owady koszenili przeznaczone do wprowadzenia na rynek będą urodzone i hodowane zgodnie ze standardami ekologicznej ich produkcji. W związku z tym muszą pochodzić z jednostek produkcyjnych, które spełniają normy produkcji ekologicznej, utrzymując ten system produkcji przez cały okres życia zwierzęcia.
- 3.2. Niezależnie od postanowień poprzedniej sekcji oraz pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody właściwego organu, nieekologiczne owady koszenili mogą być wprowadzane do gospodarstwa ekologicznego wyłącznie wtedy, gdy:
 - 3.2.1. po raz pierwszy powstaje gospodarstwo zajmujące się ekologiczną produkcją koszenili lub następuje znaczna rozbudowa gospodarstwa,
 - 3.2.2. lub gdy na rynku nie jest dostępna wystarczająca liczba ekologicznych owadów koszenili, bądź gdy dostępność ekologicznych zwierząt nie zaspokaja jakościowych i

ilościowych potrzeb producenta.

3.3. Maksymalny odsetek zwierząt z chowu nieekologicznego, które mogą być wprowadzane do gospodarstwa, zgodnie z sekcją 3.2.2, wynosi 20 % całkowitej wagi produkcji ekologicznej na gatunek rocznie.

3.4. W każdym przypadku, jeżeli owady koszenili są wprowadzane spoza gospodarstwa, muszą być spełnione warunki określone w następujących sekcjach:

- a) Muszą być produkowane we Wspólnocie Autonomicznej Wysp Kanaryjskich,
- b) Nieekologiczne owady koszenili muszą zostać wprowadzone do gospodarstwa ekologicznego w celu wykorzystania ich w fazie zaszczepiania i zgodnie z wymaganiami sekcji 2.2 normy technicznej. Po upływie okresu przejściowego gospodarstwo może zostać wykorzystane do komercjalizacji ekologicznej koszenili.

C.4. KARMIENIE ZWIERZĄT

4.1. Koszenila musi żywić się wyłącznie opuncjami figowymi pochodzącymi z gospodarstwa, które ukończyło okres konwersji.

4.2. Sztuczna suplementacja w karmieniu koszenili jest zabroniona.

C.5. METODY CHOWU I HODOWLI

5.1. Na tym samym gospodarstwie zakazuje się produkcji zarówno koszenili ekologicznej, jak i nieekologicznej.

5.2. Opuncje figowe, na których rozwijają się owady koszenili, muszą być utrzymywane w odpowiednim stanie wegetatywnym, aby zapewnić zwierzętom możliwość właściwego odżywiania się.

5.3. Zarządzanie glebą i nawożenie, a także zwalczanie szkodników i zapobieganie ich występowaniu będą prowadzone zgodnie z pkt 1.9 i 1.10 załącznika II część I do rozporządzenia (UE) 2018/848. Stosowanie nawozów i substancji ochrony roślin będzie prowadzone zgodnie z art.

24 rozporządzenia (UE) 2018/848, przy użyciu wyłącznie substancji wymienionych w załączniku I i załączniku II do rozporządzenia (UE) 2021/1165, a uzasadnienie ich zastosowania należy odnotować w rejestrze działalności.

5.4. Gęstość zaludnienia musi być zgodna z naturalnym zachowaniem owadów koszenili.

C.6. DODROSTAN ZWIERZĄT

6.1. Niedozwolone jest okaleczanie koszenili.

6.2. Warunki transportu i inne procedury związane z obsługą zwierząt muszą w jak największym stopniu uwzględniać potrzeby fizjologiczne owadów i unikać stresu zwierząt.

6.3. Zabijanie koszenili musi odbywać się w zarejestrowanej siedzibie podmiotu gospodarczego i musi być jak najszybsze, jak najskuteczniejsze i jak najostrożniejsze, aby uniknąć niepotrzebnego cierpienia owadów. Stosowana procedura i narzędzia nie mogą szkodzić owadom.

C.7. PRZETWARZANIE I KOMERCJALIZACJA

7.1. Koszenila zostanie zebrana w fazie dorosłej po 3 miesiącach.

7.2. Zbieranie i czyszczenie odbywa się ręcznie.

7.3. Suszenie odbywa się naturalnie na słońcu.

7.4. Produkt końcowy powinien być pakowany w jutowe lub bawełniane torby tekstylne.

7.5. Etykietowanie: etykieta produktu może zawierać następujące informacje odnoszące się wyłącznie do produkcji ekologicznej:

- Koszenila organiczna lub koszenila produkowana metodami ekologicznymi
- Logo produkcji ekologicznej Wysp Kanaryjskich
- Kod organu kontrolnego: ES-ECO-014-IC
- Pochodzenie produktu: Rolnictwo UE lub rolnictwo hiszpańskie

C.8. IDENTYFIKACJA I ŚLEDZENIE

8.1. Organiczne owady koszenili będą identyfikowane partiami i w pełni monitorowane w całym łańcuchu produkcji i komercjalizacji, zapewniając identyfikowalność i zgodność z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej. Pochodzenie, wielkość i data każdej partii zostaną wyraźnie określone.

8.2. W przypadku, gdy w tym samym gospodarstwie hodowane są zwierzęta ekologiczne oraz zwierzęta, które nie zakończyły jeszcze okresu konwersji, te ostatnie muszą być zawsze identyfikowane, aby zapobiec ich ubojowi przed zakończeniem okresu konwersji.

8.3. Rejestrowane muszą być co najmniej informacje dotyczące następujących kwestii:

- Wprowadzanie zwierząt: miejsce, do którego zwierzęta są wprowadzane, data wprowadzenia, pochodzenie
- Zbiór: działki lub lokalizacje, z których zebrano plony; data zbioru
- Suszenie: daty rozpoczęcia i zakończenia suszenia

Luis Celestino Arráez Guadalupe

DYREKTOR INSTYTUTU WYSP KANARYJSKICH

DS. JAKOŚCI PRODUKTÓW ROLNO-SPOŻYWCZYCH